

[Glistrup]

kraternes apati med hensyn til L 3, når man siger, at der er både gode og dårlige ting. Der er noget, der måske kan være godt for 5 pct. af lejerne én gang i deres tilværelse, og derudover er der noget, der er skidt for 100 pct. af ejerne af ejerboliger hvert evig eneste år. L 3 går ud på at fordoble lejeværdien over en periode på 12 år.

Hvis nu skatteministeren havde lavet et forslag, der sagde, at nu fordobler vi lejeværdien, så havde Centrum-Demokraterne formentlig stemt imod og forhåbentlig også fået flertal til det. Men her kommer det til at ske drypvis, at man jævnt over en 12-årig periode fordobler lejeværdien og dermed altså de penge, som skatteministeren får i sin kasse ved øgede lejeværdiindkomster. Det, der er hovedindholdet i L 3, er, at man skal beregne lejeværdi på grundlag af en ejendomsvurdering, som er et år nyere, og det er trods alt sådan med pengeforringelsen i den vestlige verden, at gennemgående ved vi godt, at ejendomsværdien regnet i kroner vil stige fra år til år.

Så derfor håber jeg, at om de 2 dage, som der vist kun er tilbage, til vi skal have L 3 til tredje behandling, ser vi Centrum-Demokraterne på den samme rødfront, som Fremskridtspartiet vil være, når vi stemmer om L 3.

Kofod-Svendsen (KRF):

Til L 3, L 4 og L 5 har vi i Kristeligt Folkeparti tilkendegivet vores holdning, så det skal jeg ikke gentage her, men L 2 vil jeg gerne sige lidt om, også lidt principielt om opbygning af et lovforslag.

Det hedder »Lov om ændring af forskellige skattelove. (Forenkling af dispensationsbestemmelser m.v.)«, og her oplever vi så, hvordan en række forskellige bestemmelser er bragt sammen. Der er mange af de dispensationsbestemmelser, vi er enige i, men der er også kommet et forslag med i den store samling – brokassen kunne man mere folkeligt sige – som vi er modstandere af. Jeg synes, det er lidt dumt, at man er i den situation, at fordi man er modstander af noget, skal man stemme imod hele lovforslaget.

Det, vi ikke ønsker, er den arvemæssige ligestilling af papirløse samlevende og ægtepar, som lovforslaget fastslår skal gælde rent lovmæssigt.

Derfor skal mit spørgsmål til ministeren være, om man ikke kunne have delt lovforslaget

op, så man kan stemme for dér, hvor man er enig, og dér, hvor man er uenig, kan man stemme imod.

Men sådan som det er blandet sammen her, står man i en »alt eller intet«-situation.

De konkrete ændringsforslag fra Socialdemokratiets og SF's side støtter vi ikke.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg tror, at hr. Klaus Hækkerup brugte udtrykket »nogle flabede bemærkninger« om noget, jeg skulle have sagt.

Hr. Klaus Hækkerups udtalelser giver mig anledning til at sige, at man skal være utrolig forsigtig med selvironi. Jeg har overhovedet ikke kritiseret hr. Klaus Hækkerup, og jeg har overhovedet ikke kritiseret Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg. Hvad jeg har sagt, var såmænd kun en lidt sagtmodig, selvironisk konstatering af, at vi alle her i huset har en tilbøjelighed til i billedlig forstand at aflevere vores stil i sidste øjeblik. Det var sådan set kun en konstatering af vilkårene og et svar på kritikken af, at tingene blev jaget igennem Folketinget, en kritik, vi vil høre hvert år. Jeg har blot villet forsøge på en nem, forståelig måde at drage en sammenligning med en situation, mange af os kender og har kendt, nemlig at vi vil forsøge at komme i gang i god tid, men af forskellige årsager bliver det alligevel først til allersidst, at løsningen bliver fundet. Sådan er vilkårene måske i et folkestyre. Vi kan i hvert fald konstatere det i Folketinget hvert år. Det var såmænd kun det, jeg ville sige, og det er ikke en kritik af nogen bestemt, og hvis det endelig er en kritik, er den af os alle sammen.

Jeg skal love hr. Klaus Hækkerup, at jeg nok skal være mere forsigtig med billedtale, for jeg vil gerne tilkendegive, at jeg faktisk har været yderst tilfreds med arbejdet i og samarbejdet med Skatteudvalget om de mange lovforslag, som vi her har til behandling.

Denne debat er også et vidnesbyrd om, hvor svært det er i praksis at gennemføre regelforenkling på skatteområdet.

Vi er især af Socialdemokratiet, men også til en vis grad af SF blevet fyldt med eksempler, som er udsprunget af den tankegang og den tradition, at der skal tages højde for alle tænkelige hypotetiske og teoretiske situationer, og at vi med en pincet skal rundt i alle hjørner. Hvis det er målsætningen for dansk skattepolitik, vil vi i